

## 6<sup>de</sup> zondag door jaar C

Lc. 6, 17. 20-26

Al duizenden jaren buigen filosofen zich over de vraag wat mensen nu het meest gelukkig maakt. En hun antwoorden zijn even divers als er mensen zijn. Sommigen leggen de nadruk op materieel welzijn, anderen op geestelijk welzijn, weer anderen op een combinatie van die twee. Vroeger leerden we in de catechismus: We zijn op aarde om in het hiernamaals gelukkig te worden. Maar dat was in een tijd dat gelovig christen zijn nog bijna een vanzelfsprekendheid was.

Daarvan is weinig meer over. Want nu is ons streven naar geluk, althans in het westen, toch vooral gericht op individuele vrijheid, materiële welstand, en dat alles in het hier en nu: het hiernumaals. Geestelijk welzijn wordt ook wel belangrijk gevonden, maar hangt er toch vaak als een derde rad aan de wagen bij, en is ook vooral gericht op het hiernumaals.

Worden we hier werkelijk gelukkig van? Ik laat het antwoord nog even open en ga te rade bij Jeremia, Paulus en Lucas. Jeremia is glashelder. Vervloekt die louter op mensen vertrouwt en niet op de Heer; en gezegend die op de Heer vertrouwt en zich veilig voelt bij Hem. Mogen we dan niet op mensen vertrouwen? Natuurlijk wel, maar dan vanuit het besef dat we feilbaar zijn en dat de Heer, de Eeuwige, uiteindelijk het laatste woord heeft, ook waar het ons geluk betreft.

Paulus noemt ons beklagenswaardig als we alleen op dit aardse leven onze hoop hebben gevestigd. En daar heeft hij natuurlijk gelijk in, want we weten allemaal dat dit aardse leven voor heel veel mensen een tranendal is. En dat zelfs geluksvogels soms te maken krijgen met verdriet en teleurstellingen. Daarom heeft hij zijn hoop gevestigd op de opstanding der doden, waarin Christus ons is voorgegaan. Die opstanding is het fundament van ons geloof en houdt onze hoop levend dat er meer is na dit tranendal.

En dan Lucas. Ook hij windt er geen doekjes om. Zalig de armen, want hun behoort het Rijk Gods. Zalig die honger en dorst hebben, want zij zullen verzadigd worden. Zalig die wenen, want zij zullen lachen. En: Wee u rijken, want ge zijt al verzadigd en ge zult honger lijden. Wee u rijken die nu lacht, want ge zult wenen en klagen. Dit, beste mensen, is een totale omkering van waarden zoals we die in onze maatschappij kennen. Deze tekst van Lucas, en dus deze woorden van Jezus, zou niet misstaan in het partijprogramma van de SP. Ik zie sommigen van u de wenkbrauwen fronsen en u hoeft het dan ook niet met mij eens te zijn.

Maar hopelijk kunt u zich wel inleven in de strekking van Jezus' woorden. Ons geluk is niet gelegen in louter materiële welvaart, zeker niet als die ten koste gaat van de mensen die toch al weinig of niets hebben. Ons geluk heeft, denk ik, als ik de lezingen nog eens overdenk, twee dimensies. De ene is gericht op het hiernumaals, om ons zoveel we kunnen in te zetten voor een rechtvaardige verdeling van zowel geestelijke als materiële goederen. De tweede is gericht op

het hiernamaals, vanuit het besef dat we in dit leven nooit alle tranen kunnen drogen, en vanuit de hoop dat de Eeuwige eens alle tranen zal drogen. Amen.

*Jan van de Laar, pastor*